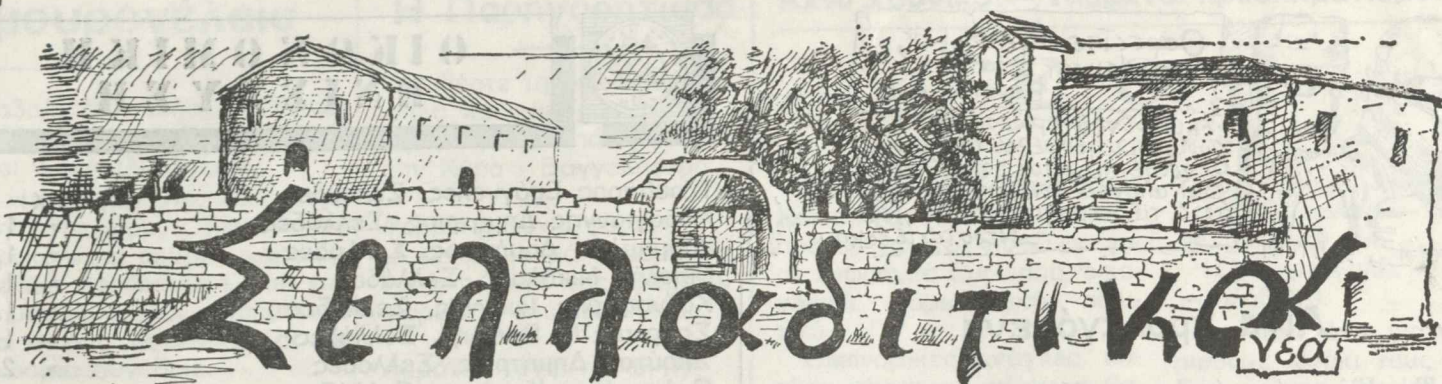


Κάνε άλμα
πιο γρήγορο
απο τη φθορά
Οδ. Ελύτης



ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ — ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15—ΑΘΗΝΑ 105 52 ΕΤΟΣ 9ον — Αριθ. Φύλλου 53 — ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1991

Εντιθ Κρεσόν

Ανθρώπος με πρακτικό μυαλό, πρεσβυτάτος υπουργός, δήμαρχος της πόλης Σατερόλ, μέλος και γενική διεύθυνση του δημοκρατικού ομίλου, πτυχιούχος οικονομικών επιστημών.

Αυτή είναι η σημερινή πρωτοπουργός της Γαλλίας, η πενταεπτάχρονη Έντιθ Κρεσόν.

«Δεν μ' αρέσουν οι άνθρωποι που θεωρούν ότι μπορούν να ελέγξουν στη ζωή τους τις εργασίες σκληρά. Η Ευρώπη πρέπει να προλάβει τους άλλους δρόμους. Είναι καθοριστικό να μια οικονομία να ενισχύσει την περφορειακή οικονομία, να ενισχύσει νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες».

Εμείς τι να πούμε, για μας, αν:

— Η διοικητική αποκέντρωση παραμένει όνειρο, αφού για να αντικαταστήσει —ανακαίνιση— του κοινοτικού δικτύου ύψους πρέπει η κάθε Κοινότητα (και είναι 5.561) να ζητήσει το σχετικό χρηματικό ποσό από το ίδιο το υπουργείο; (γρ. 99) 19.291 της κοινότητας 51, (εφημερίδα μας).

— Το 24ο των Ελλήνων είτε αναλαμβάνει;

— Νομιμοποιήθηκε η πρόσληψη στο Δημόσιο χωρίς επιλογή; (γρ. 91, Ν. 1943) 91).

— Φοιτητές απέχουν από τα θήματά τους, με «αίτημα» να παραγραφούν στις εξετάσεις; ΟΤΑΝ...

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΧΑΒΕΛΑΣ

Η) Υπολογιστής

Στην από 13.6.91 επιστολή προς την ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ Ε.Β.Ε., AMSTRAD HELAS, που δημοσιεύτηκε στο σημερινό (52) φύλλο της εφημερίδας μας, με την οποία ζητούσαμε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή —Η)Τ AMSTRAD— τον εξοπλισμό του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας, με την καλωσύνη και την ευαισθησία η εταιρία να μας απαντήσει. Μεταξύ των άλλων μας απάντησε:

«Λάβαμε την από 13.6.91 επιστολή σας, που αφορά αίτημά σας για χορήγηση από την εταιρία μας υπολογιστή PC - 6128.

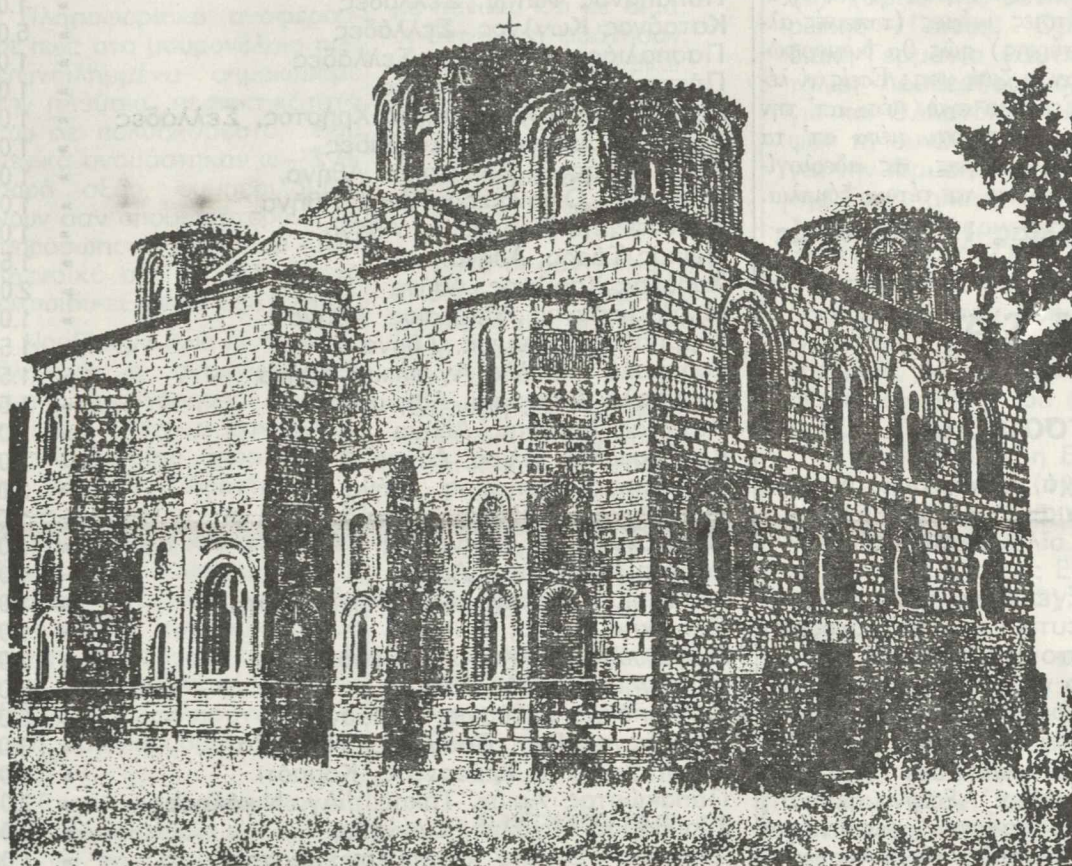
Να είστε σίγουροι ότι το αίτημά σας αυτό θα προταθεί και η εταιρία μας θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να το ικανοποιήσει. Με νέα επιστολή μας θα επικοινωνήσουμε για να σας ενημερώσουμε».

Εκφράζουμε τις ευχαριστίες και ελπιδοφόρα περιμένουμε.

Η Παρηγορήτισσα

ΕΙΝΑΙ η «αρχόντισσα» της σημερινής Άρτας, το καύχημα της άλλοτε πρωτεύουσας του Δεσποτάτου της Ηπείρου. Κτίστηκε το 1285 - 89 απ' το Νικηφόρο Α' Κομνηνό Δού-

κα και τη γυναίκα του Άννα Παλαιολογίνα Καντακουζηνή, όπως μας πληροφορεί επιγραφή που βρίσκεται στο υπέρθυρο της βασιλικής θύρας του ναού.



Άποψη της Παρηγορήτισσας απ' τα Β.Α.

Απ' την παλιά μεγάλη σταυροπηγιακή μονή σώζονται σήμερα ο ναός, η Τράπεζα και 16 αναστηλωμένα κελιά, τα οποία κατά τον καθηγητή Αναστάσιο Ορλάνδο — τον πρώτο συστηματικό μελετητή όλων των βυζαντινών μνημείων της Άρτας— είναι σύγχρονα με το ναό ή λίγο μεταγενέστερα.

Η Τράπεζα της μονής, στη Ν.Α. γωνία του τετράγωνου περιβολού, σώθηκε μισορειπωμένη και αναστηλώθηκε επίσης απ' τον Ορλάνδο. Είναι σύγχρονη με τα κελιά κατασκευή, αλλά με πιο επιμελημένη τοιχοποιία —κατά το ισόδομο πλινθοπερίβλητο σύστημα— χωρίς εσωτερική διακόσμηση. Ο Ναός εντυπω-

σιάζει με τις εξωτερικές και εσωτερικές αρχιτεκτονικές καινοτομίες του.

Το εξωτερικό του ναού

Ο σημερινός επιβλητικός ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου αντικατέστησε παλαιότερο ναΐσκο του οποίου λείψανα καθώς και κιβωτίσχημοι τάφοι συλημένοι, βρέθηκαν στη Ν.Δ. γωνία του μνημείου. Στην τοιχοδομή διακρίνονται τρεις ζώνες: Η πιο χαμηλή είναι ακανόνιστα κτισμένη και αδιακόσμητη, γιατί μέχρι το 1865 καλυπτόταν από στοά, όπως μαρτυρεί η ύπαρξη 12 παραστάδων στις τρεις πλευρές του ναού για στήριξη της στέγης της. Οι δύο πάνω ζώνες είναι επιμελημένα κτισμένες κατά το ισόδομο πλινθοπερίβλητο σύστημα. Τα δίλοβα παράθυρα με τους κιονίσκους και ο διακοσμητικός κεραμικός πλούτος συνθέτουν ένα μεγαλειώδες κτίσμα, που η όλη εξωτερική του όψη εντελώς συμπτωματικά, μιμνεί

★ (Συνέχεια στη σελ. 4)

Καραδοκεί

Νυχτοήμερα караδοкей ο κίνδυνος στη γέφυρα που συνδέει το χωριό μας με το Κομνιότι, δίπλα στο Γυμνάσιο, να θρηνησουμε θύμα ή θύματα!

Μια γέφυρα, με μεγάλη κίνηση πεζών, δικύκλων και αυτοκινήτων επιβατικών, φορτηγών και του λεωφορείου της αστικής γραμμής κάθε μισή ώρα.

Την επικινδυνότητα —εκτός από το φάρδος της, που το θεωρούμε φτωχό— συμπληρώνει το δίδυμο, η έλλειψη πεζοδρομίων και η έλλειψη στηθαίων.

Αυτά, ως απλοί περαστικοί, είτε πεζοί, είτε εποχούμενοι, πριν είναι όψιμα...

Πινακίδες

Είναι αναγκαίες κάποιες προετοιμαστικές πινακίδες να τοποθετηθούν σε κάποια έστω σημεία στο δημόσιο δρόμο προς τη Φλωριάδα, που αρχίζει από το Γυμνάσιο Κομνιότιου.

Η ζωή είναι αδιατήρητη, βέβαια, αλλά αυτή η χειρονομία —καθήκον της Πολιτείας είναι και μια ένδειξη πολιτισμού και ενδιαφέροντος. Μήπως, ακόμα και το οδόσημα θέλει κάποιου φρεσκοκαρυσματάκι;

Ο.Τ.Ε.

Επιβάλλεται να τακτοποιηθεί από τον ΟΤΕ αυτή η λειτουργική ανάγκη εγκατάστασης τηλεφωνικού θαλάμου στην πλατεία του χωριού μας.

Ούτε όλοι οι κάτοικοι του χωριού μας έχουν τηλεφώνια, αλλά και τους καλοκαιρινούς μήνες η πληθυσμιακή κίνηση στο χωριό μας είναι αυξημένη.

Και άλλοτε αναφερθήκαμε στο πρόβλημα αυτό, στα Φ. 22) 86 και 38) 89.

Μόστρα - ιστορία

Παλιό έχει εγκαταλειφθεί, γιατί δεν περιποιείται, γιατί δεν καλλυπίζεται εκείνο το τμήμα στη βάση στα «Καζάνια», όπως ήταν άλλοτε.

Καμαρώνουμε την περιποίηση, την επισκευή, την ομορφιά εκείνη τη μικρή μυστα του χωριού μας. Αυτή τη βάση που έζησε, τότε, το χωριό μας και τώρα υπάσχομαι, δεν έχουμε χρέος να τη διατηρούμε παλαιά και στολισμένη;

Ολόκληρη ιστορία Σελλადιτικής είναι ο χώρος αυτός, αφού εκεί, ακόμα, αντάμωναν οι βαρβαρικοποιημένες Σελλადιτισσές και τα Άγρια.



ΤΑ ΡΕΜΑΤΑ

★ (Συνέχεια από τη σελ. 2)
τα κρύα τα νερά», έλεγε ο γέρος.

Εκείνη

Στάθηκε μπροστά στον κα θρέφτη με ωραιοπάθεια. Πήρε το μπουκάλι με το ροδό-νερο και δρόσισε τα μαλλιά της, τα μάγουλα και το λαιμό. Έπειτα, έφτιαξε τις καπέτες της, ταχτοποίησε τις μακριές κατάμαυρες κοτσίδες της, μια μπροστά κι η άλλη πίσω, δυο θεόρατες δεντρογαλιές.

Το παλικάρι της περίμενε απόμερα και διακριτικά. Έδωσε το μυστικό μήνυμα. Το νεύμα της αγάπης. Αρνάει έπειτα διαστικά τον τσίγκο και το μπότι και φεύγει γρήγορα γ'α τη βρυσούλα στο στούρνο της Αηδόνω. Κι εκείνος κάνει το ίδιο. Φεύγει «προτροπάδην».

Παίρνει σβάρνα δρομάκια και σύρματα (μονοπάτια) και φτάνει γρηγοράτερα στη βρυσούλα. Κρυπώνει στους μυρωμένους θάμνους. Τη βλέπει να 'ρχεται «κουμιστή και λυγιστή» ρίχνοντας λογιές και πονηρές ματιές δεξιά κι αριστερά. Φτάνει. Ψάχνει με το βλέμμα της να μαντέψει που να 'ναι ο άγγελός της.

Εκείνος ξετυλίγεται, ορμάει σαν αστραπή και της κολλάει σαν βεντούζα ένα αχόρταγο καυτερό φιλή. Την αφήνει, την ξαναπιάνει, την ξαναρουφάει. Κι έπειτα, το βάζει στα πόδια σαν κυνηγημένο θηρίο. Ανεβαίνει πλαγιές κι ανηφοριές και χάνεται στους θάμνους.

Εκείνη, αναποκοκκινισμένη και αναμαλλιασμένη, σκύβει χαδιάρικα, παίρνει δυο χούφτες νερό, νίβεται, ταχτοποιείται πρόχειρα, γεμίζει τ' αγγεία της και φεύγει πλέοντας σε πελάγη ευτυχίας.

Το ρεματάκι στέκεται και βλέπει, βουβός μάρτυρας, κρύβει το μυστικό και συνεχίζει το αιώνιο δρομολόγιό του. Φτάνει στο Κουτροπήγαδο. Εδώ ξαναβαπτίζεται, παίρνει καινούργιο όνομα, «Κατσαρέλω». Πολλά συνέβαλαν για να χάρισουν το καινούργιο όνομα. Οι σατα-

Μόνο επώνυμες και χωρίς προσωπικές ή πολιτικές αιχμές επιστολές δημοσιεύει η εφημερίδα.

ΤΑ «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ». ΕΙΝΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ.

νόηληκτοι, οι δεισιδαίμονες, οι άνθρωποι με ψευδαισθήσεις και άρρωστο νευρικό σύστημα κι ακόμα οι πλακατζήδες και χαρσαδόροι του χωριού μας.

Τάχα, οι διάλογοι και οι στρίγγλες (διαβόλισσες δύσμορφες γριές) έκλεβαν τα κατσαρόλια από τις αφελείς νοικοκυρές, που τ' άφηναν απόξω, για να τα κρύψουν στη ρεματιά.

Εκεί ο αρχιδιάλογος με το επιτελείο του, βραδιές - βραδιές, χτυπούσαν δαιμονιζώντας τα κατσαρόλια για να κάνουν σύναξη και να πάρουν αποφάσεις για καινούργιες νίλες που θα σκάρωναν στους ανθρώπους. Και οι νίλες έρχονταν η μια κοντά στην άλλη.

Πήγαιναν οι γυναicoύλες νύχτα για να προφτάσουν το νερό του Κουτροπήγαλου, να ο διάλογος με πουκαμίσια και άσπρο μακρύ βρακί. Πήγαιναν μεσημέρι, να και πάλι ο διάλογος μεταμορφωμένος σε «Μισμέρω». Σκόρπιζαν ρεκάζοντας και σταυροκοπούμενες.

Έρχονταν από το Κομπότι ο μερακλής γλεντζές παράωρα και κρούπα στο μεθύσι, να στην καμάρα οι διάλογοι κι οι νεράιδες. Τον άρπαζαν στην πλάτη, του βούλωναν το στόμα και δώστου μες στη ρεματιά στα ρούσκα και τα βάτα. Και τον απόθεταν σε μια μεριά και του 'καναν παράξενες διαβολικές σκηνές. Κι αυτός δεν κόταγε ν' αντιδράσει, να βγάλει μιλιό «μη μουτέψει». Τον έπαιρνε ο ύπνος.

Οι διαβολάνθρωποι φεύγανε κι αυτός το πρωί ξυπνούσε, συνειδητοποιούσε το πάθημά του και έφευγε καταντροπιασμένος. Που να βγάλει άχνο αν οι Βαγγελοτζουβάρηδες και τ' άλλο συνάφι των φαρσαδόρων του 'παίξαν τη μεγάλη πλάκα.

Σε λίγο καιρό μαθεύονταν είτε από τους παθόντες που 'χαν το θάρρος να τα λένε, είτε από τους φαρσαδόρους που δεν κρατάν μυστικό. Μένουν όμως και πολλά παθήματα που από «ντροπής εγωισμό» δεν ήθελαν ή δεν θέλουν να τα παραδεχτούν!

Το ρεματάκι περνάει τη γέφυρα (παλιά καμάρα), κοντά στον Μαυρίκη, κυλάει στην άκρη των κτιρίων του Γυμνασίου, διασχίζει την περιοχή «Κερασιές» και χύνεται στο Κομποτέικο ποτάμι, λίγο πιο πάνω από τον «Πλατανάκι» που δεν υπάρχει σήμερα.

Χρήστος Σεργιάννης

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΦΟΥΣΤΕΣ - ΖΑΚΕΤΕΣ

ΠΑΛΤΑ - ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ - ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ

ΚΩΣΤΑΣ Α. ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Τεώ 54 — πλατ. Λαμπρινής — Τηλ. 29.22.924

ΤΙΜΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ — ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

ΦΙΛΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Αδελφότητα
Σελλαδιτών
'Αρτας

Αριθ. πρωτ. 95

Αθήνα 25 Ιουλίου 1991

Προς
Το Εκκλησ. Συμβούλιο
του Ι. Ναού Αγ. Γεωργίου
Σελλάδων

Σχετ.: α) Επιστολή μας της 4.6.1991.

β) Επιστολή σας υπ' αριθ. 8) 11.6.1991.

Ευχαρίστως σας γνωρίζουμε, ότι στις 24 τρέχοντες σας αποστείλαμε, σε πακέτο, τα πιο κάτω δέκα (10) εκκλησιαστικά βιβλία για τις λειτουργικές ανάγκες του Ι. Ναού Αγίου Παντελεήμονος του χωριού μας, ως τα ανωτέρω σχετικά:

- 1) Ιερό Ευαγγέλιο 1 (ένα)
- 2) Απόστολος 1 (ένα)
- 3) Μηνιαίο Ιουλίου 1 (ένα)
- 4) Παρακλητική 1 (ένα)
- 5) Ωρολόγιο Μ. 1 (ένα)
- 6) Εγκόλπιο αναγν. 1 (ένα)
- 7) Ευχολόγιο μικρό 1 (ένα)
- 8) Τριώδιο 1 (ένα)
- 9) Πεντηκοστάριο 1 (ένα)
- 10) Ψαλτήριον 1 (ένα).

Είναι ένα ταπεινό δείγμα αναγνώρισης και συμβολής στις προσπάθειές σας και των χωριανών μας και χαρά μας για το πολιτιστικό ανέκδοτο του χωριού μας.

Έκαστος κατά τα έργα αυτού.

Με εκτίμηση
Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΧΑΒΕΛΑΣ

ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ
ΤΟ ΓΙΟΦΥΡΙ

Αργεύουνε τα θήματα αργαίνει κι η ανάσα κι αυτός ο νους θαμνιναίται σα φτάνω στο γιοφύρι.

Πρώτα το γέρο πλάτανο του θρύλου τον Ακρίτα τηρώ αυτών πατόκορφα και στις ποδιές του στέκω.

Πάνω σ' αυτές κρεμάγανε τ' αδούλωτα κλεφτόπουλα πούχαν ψυχή, πούχαν καρδιά και δυο οκάδες λίκια!

Αργά κοντά κι αλαφριά πατάω στο γκαλντερίμι και σέρνοντας τα θήματα πάνω στο θρύλο στέκω και κάνω μίνια χαυδωσιά και καθαλάρης νάμαι στου κένταυρου την κεφαλή και στο χαλί του ονείρου!

Τον Ασηνίου, Νίκου Ρόγια, από την ποιητική συλλογή «Στις γης τα χαλαρόματα», 1987.

ΠΡΟΣΟΧΗ
Αλλαγή διεύθυνσης

Από την 1η Δεκεμβρίου 91 αλλάζει η διεύθυνση κατοικίας του Γιάννη Ν. Χαβέλα. Η νέα διεύθυνση θα είναι: Καβαθά 62 Ζωγράφου 157 73, όπου μπορείτε να στέλνετε επιστολές ή τις συνδρομές σας.

Η ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΣΣΑ

★ (Συνέχεια από τη σελ. 1)
μέγαρος της πρώιμης Ιταλικής Αναγέννησης.

Εντυπωσιακότερη είναι η οροφή με τους 5 τρούλλους και τον κιονοστήριχτο ουρανίσκο στο μπροστινό μέρος της στέγης. Οι τρούλλοι είναι εξ ολοκλήρου πλίνθινοι, ο δε ουρανίσκος στηριγμένος σε 8 μαρμάρινους διπλούς κιονίσκους φαίνεται να αιωρείται.

Τα θέματα και η τεχνοτροπία των ανάγλυφων διακοσμήσεων που υπάρχουν στα κιονόκρανα του ουρανίσκου μαρτυρούν φράγκικη επίδραση.

Απ' την πλούσια και ποικίλη σε σχήματα κεραμοπλαστική διακόσμηση των τοίχων, δεσπόζουσα είναι μια πλατιά αβακωτή ζωφόρος στο ύψος των άνω παραθύρων, που εκτείνεται σ' όλη τη βόρεια πλευρά, σ' ένα τμήμα της δυτικής και εκατέρωθεν της μεσαίας κόγχης του ιερού. Τη ζωφόρο απαρτίζουν τετράγωνα πλακίδια από λευκό λίθο και ψημένο πηλό που συνδέονται διαγώνια.

Στην ανατολική πλευρά του ναού υπάρχουν πέντε ανισομεγέθεις ψηλές τρίπλευρες κόγχες με πλουσιότερη κεραμοπλαστική διακόσμηση. Υπάρχει εκεί πλήθος πλίνθινων κοσμημάτων σε ποικίλα σχέδια (μαϊάνδροι, ζωφόροι με ομόλογους ρόμβους, κογχάρια, τυφλές αψίδες κ.ά.) των οποίων όμως την ομορφιά μετριάζει η ασύμμετρη τοποθέτησή τους.

Στο μαρμάρινο τοξοτό υπέρθυρο της Βασιλικής Πύλης (απ' την πλευρά του κυρίως ναού) υπάρχει, ως συνήθως, η κτιτορική επιγραφή γραμμένη σε 11 θολίτες (σφηνοειδή κομμάτια του τόξου) απ' τους οποίους οι 7 είναι οι αρχικοί, ενώ οι υπόλοιποι συμπληρώθηκαν αργότερα, με τρόπο μάλιστα αυθαίρετο. Κατά τον Ορλάνδο η επιγραφή διαβάζεται:

«Κομνηνοδόξας δεσπότης Νι (κηφ)όρος, Άννα βασί(ισ)α Κομνην(οδού)καινα»

Κομνηνοδόξος δεσπότης Θ)ωμάς μέγας, Κομνην(ών) κ)λάδος α(γγελων)ών».

Είναι το «πιστοποιητικό» ίδρυσης του μνημείου ενός μνημείου που δεν το σεβάστηκαν οι θάρβαροι, το σεβάστηκε όμως ο χρόνος και στέκει εκεί στα ριζά του λόφου της Περάνθης, αιώνες τώρα, σφραγίδα της εποχής.

Όποια δημοσίευση διαβάσετε σε εφημερίδα ή περιοδικό, που αναφέρεται στα «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» ή στην Αδελότητα, ας μας την στείλετε. Έτσι μας βοηθάτε.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Από έλλειψη χώρου και προς αποφυγή παρεξηγήσεων, δεν είναι πάντοτε δυνατή η δημοσίευση ολόκληρου του κειμένου των εγγράφων των υπηρεσιών και φορέων.

Επιδιώκουμε να μην αλλοιώνονται, η ουσία του θέματος και η φύση του εγγράφου.

του, κρίκος του χθες με σήμερα, αγκάισμα και δόλων Κομνηνοδοξικών, οποιών, κορώνα και κα της σημερινής 'Αρτας.

— Απόσπασμα από το βλίο «Τα βυζαντινά μνημεία της 'Αρτας» του Κώστα Γιαννέλου, έκδοση του Δήμου Αρταίων, 1990.

Παραφωνία

Δεν αποτελεί χτυπητή παραφωνία στην όμορφη και λειτουργική πεζοδρομική της πλατείας που χωριού μας η έλλειψη χρωματισμού και των εγκαταστάσεων της παιδικής ζωής και των πάγκων της πλατείας;

Τις τρεις το μικροξέδο τό, σχετικά με την αισθητική μορφή και την συντήρησή.

ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Τη γνώμη μας λέμε και Εκκλησιαστικό Συμβούλιο την εξετάσει: Μήπως πρέπει να φυτέψει δάφνες - θάμνους και φλαμουριές - τίλια στα περίβολους των δύο εκκλησιών, της Παναγίας και του Αγ. Παντελεήμονος;

— Η δάφνη και με την εκκλησιαστική μας παράδοση είναι συνδεδεμένη και οι χρονίες μας χαρίζει την πρσιονάδα της.

— Η φλαμουριά - φιλική και εντυπωσιακή προσιονάδα έχει και το άθος της το φλαμούρι, γίνεται θαμνισιο θεραπευτικό αφέρισμα. Μπαίνουμε στο φθινόπωρο, στην εποχή της δέντρων φύτευσης.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Πάντα τέτοια εποχή στην εφημερίδα μας ενημερώνομαστε για το πανηγύρι. Εφέτος, η απουσία μου λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων — από τις εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου, με στερήσει την δυνατότητα γράψω και να σχολιάσω των εκδηλώσεων.

Το κενό αυτό, δεν το λυψε κάποιος από το Διοικ. Συμβούλιο του «Πυρ» παρ' όλο που κάτι τέτοιο ζητήθηκε.

Ελπίζουμε στο άλλο φύλλο της εφημερίδας μας να έχουμε κάτι σχετικό, γιατί από την ενημέρωσή στην εφημερίδα μας γράφουμε για τους μεταγενέστερους.